

COMPLETE PRELUDES Alexandra Dariescu *piano*

CHOPIN & DUTILLEUX

ALEXANDRA DARIESCU LA ROYAL ALBERT HALL

Are 28 de ani și este prima pianistă din România care a concertat la Royal Albert Hall, acompaniată de Orchestra Filarmonicii Regale din Londra. Pe Alexandra Dariescu, membră a generației de tineri excepționali „Forbes 30 sub 30” (și despre care puteți citi mai multe la rubrica *Puzzle* din numărul acesta), am cunoscut-o anul acesta și m-a impresionat prin modestia și seriozitatea ei. „Am aterizat de dimineață de la Londra și plec înapoi mâine dimineață, dar vin în România cu toată dragostea, ori de câte ori sunt chemată”, și-a început ea discursul la gala „30 sub 30”, în aplauzele tuturor. Calmă și inspirând o seninătate de invidiat, Alexandra dovedește că nu și-a uitat drumul, de la fetița de șapte ani care deslușea tainele pianului cu mama ei până la studenta eminentă de la Royal Northern College of Music (terminat cu Medalia de Aur) și de la Guildhall School of Music and Drama (cu distincția Piano Fellowship). Grație ei, am făcut una dintre descoperirile cele mai frumoase de anul acesta: CD-ul lansat de Champs Hill Records - „Alexandra Dariescu – Complete Preludes”. Având în vedere că a fost cotelat cu patru stele de către BBC Music Magazine și inclus de Manchester Evening News în top 10 al celor mai bune discuri ale anului, aștept cu nerăbdare următoarele lansări ale unei artiste de talie internațională. AMAZON.CO.UK

FANTEZIE
CU PANTOFI

Vezi o pereche de pantofi superbă în picioarele unei femei care trece pe lângă tine pe stradă. Primul impuls este inevitabil: „Oare de unde și-a luat-o?”. De regulă urmat de un chinuitor „Să o întreb? Să nu o întreb?”, „Dar oare ce o să zică dacă o întreb?”, „Dar cum să mă mai duc acum după ea, s-o opresc și s-o întreb așa ceva?”.

De la aceste reacții umane firești a pornit o companie de software britanică pentru

a născoci aplicația de mobil ideală pentru iubitoarele de pantofi (a se citi: întreaga suflare feminină de pe Glob). „Find Similar for Shoes” preia dintr-o fotografie (fie ea și făcută fugitiv pe stradă sau într-un loc public) detaliile, textura, forma și designul unei anumite perechi de pantofi și găsește, dintr-o imensă bază de date virtuală, modelele care se aseamănă cel mai mult, furnizând în același timp date despre locul în care pot fi găsite. Sună ca un vis frumos? Britanicul Ian McCready de la compania Cortexica are planuri chiar și mai mari. „În curând, vei putea fotografia pe cineva pe stradă și afla în câteva secunde ce branduri poartă și de unde le poți cumpăra și tu”, explica el pentru Financial Times. Nu doar pantofii, ci și haina, eșarfa, geanta, totul. „Prin asta vreau să dau putere digitală întregii industrii a modei”. Și iubitoarelor de modă din toată lumea, care se pregătesc deja să desfacă dopurile sticlelor de șampanie.

FAVORITELE
LUNII
MAI

ROSE EN NOIR

Ce miresme ascunde partea întunecată și senzuală a clasicului trandafir? Aceasta a fost întrebarea de la care a pornit creatoarea de parfumi Lyn Harris, în realizarea esenței „Rose en Noir” pentru casa de parfumi britanice de nișă Miller Harris. Primul parfum al englezilor care mi-a atras atenția anul trecut a fost „Feuilles de tabac”, urmat de „L'air de Rien” (la care, recunosc, m-a cucerit întâi numele), însă „Rose en Noir” m-a fermecat definitiv. O combinație catifelată de trandafir turcesc Damascena, piper negru și flori de violetă, parfumul se deschide cu note de coriandru, muguri de portocală și chimen și are o bază de patchouli, tabac negru și ambră. Pentru că în ultima vreme mi-am descoperit o veritabilă pasiune pentru parfumi unisex (nu degeaba parfumiarii susțin că distincția între mirosuri feminine și mirosuri masculine este una complet falsă și artificială promovată de oamenii de marketing), „Rose en Noir” m-a atras tocmai prin partea dark și ușor aspră, care condimentează trandafirul suficient cât parfumul să nu fie nicidecum dulceag și previzibil, ci dimpotrivă. Așa cum nu există o singură fațetă a unei personalități, a unei situații sau a unui moment anume, pentru a se mula pe natura schimbătoare a oamenilor nici parfumiurile nu trebuie să fie unidimensionale. De cele mai multe ori, și partea un pic mai întunecată face parte din firescul nostru și tocmai asta celebrează „Rose en Noir”.
PARFUMERIA HIP-NOSE, HIP-NOSE.COM

La început de primăvară se înprospătează și dorințele de pe listele noastre secrete. Am selectat, așadar, câteva obiecte, experiențe și mici revelații adunate de prin lume, numai bune să-și găsească un loc și în „*inspiration board*”-ul tău.

Diana-Florina Cosmin
redactor-șef ForbesLife

VEDETA TUTUROR STRĂZILOR

Printre afișele cu piese de teatru, musical-uri și produse-minune care străjuiesc scările rulante din faimosul metrou londonez, „The Tube”, unul mai special mi-a captat atenția la ultima mea vizită în capitala Marii Britanii. Regentstreetonline.com. Altfel spus, o reclamă la site-ul dedicat unei... străzi. Nu orice stradă însă, ci una dintre destinațiile londoneze cu ștaif, Regent Street, care primește peste 7,5 de milioane de vizitatori pe an și asigură, prin magazinele, cafelele și instituțiile financiare întinse pe aproape doi kilometri, joburi pentru peste 10.000 de persoane. Nu, nu este strada pe care se desfășoară șiragul de Chanel, Prada sau Hermès, dar adăpostește, în schimb, magazinul Apple, spectaculosul nou sediu Burberry și branduri tinerești care aspiră la high-end, precum Banana Republic. Britanicii o consideră rivalul Champs-Élysées și 5th Avenue și, tocmai de aceea, în cadrul unui proces intensiv de promovare și „întinerire” în valoare de un miliard de lire sterline, Regent Street Association (da, există așa ceva) i-a făcut arterei și un site în toată regula, pentru a atrage și mai mulți vizitatori anual. Asta numesc eu marketing. REGENTSTREETONLINE.COM

PUTTIN' ON THE RITZ

Deși am spus de multe ori că „la pomul laudat” nu-mi place să mă duc cu sacul, am o curiozitate de neoprit când vine vorba despre instituții emblematice, adânc întipărite în istoria locurilor prin care trec. Și, chiar dacă o parte din mine rămâne sceptică, trebuie să văd, să gust, să încerc înainte de a da un verdict. Cunoscând Ritz-ul francez, învăluit de poveștile despre Coco Chanel și Belle Epoque, trebuia – pur și simplu trebuia! – să încerc și varianta lui londoneză, chiar și ușor învechită și excesiv de ornamentată cum este ea. Așadar, la ultima mea vizită în Marea Britanie, mi-am rezervat online o masă pentru un *early dinner* de o persoană la restaurantul din cadrul Ritz London, care perpetuează stilul inconfundabil al legendarului Auguste Escoffier prin intermediul *chef*-ului John Williams. Din meniul zilei am ales o supă-creamă delicioasă de mazăre și ciuperci, cu parmezan și trufe, urmată de un halibut cu alge și sos de șampanie, atât de gustos încât părea mai mult o spumă lejeră decât o bucată de carne și am încheiat apoteotic cu suflul de ciocolată cu vanilie chantilly și înghețată de alune, care rămâne, oficial, cel mai bun desert pe care l-am încercat vreodată. Imaginați-vă consistența pufoasă a unui nor, făcut în întregime din ciocolată, cu câțiva stropi de înghețată și frișcă! Pentru a petrece câteva ore în alt secol, printre statuete cu foiță de aur, fresce și oglinzi patinate care amintesc de Palatul Versailles, nu există loc mai bun decât Ritz-ul și aproape că mi-a părut rău că, între felurile de mâncare, am răsfoit Financial Times în loc să fiu pe fază și să-mi aduc un exemplar din nuvela lui Scott F.Fitzgerald, „The Diamond as Big as the Ritz”. Ar fi întipărit această amintire într-un mod și mai memorabil și jucăuș în mintea mea. REZERVĂRI PE TOPTABLE.CO.UK SAU DIRECT PE THERITZLONDON.COM

COLOMBE SHNECK – MAI 67

Am o afinitate față de autorii francezi contemporani. Nu știu dacă mi se trage din perioada în care, înaintea unui zbor de multe ore, îmi alegeam din librăriile de aeroport câte un volum din seria *Livre de poche* pe care îl devoram până la destinație (așa i-am descoperit pe Anna Gavalda și Andrei Makine, doi dintre preferații mei absoluți), dar cei mai mulți dintre romancierii mei contemporani favoriți sunt de origine franceză. Printre ei se numără și Colombe Schneck, care m-a cucerit cândva cu „*Sa petite chérie*”, și care a lansat acum o lună un nou roman, intitulat „*Mai 67*”, inspirat de un subiect inedit: iubirile și dezamăgirile lui Brigitte Bardot la finalul anilor '60, povestite prin vocea personajelor (nenumite) care au avut ocazia s-o cunoască, s-o înțeleagă și s-o iubească. Deși mi s-a părut inițial un subiect superficial, răsfoind volumul mi-am schimbat opinia: nu e o carte senzationalistă, ci un roman de ficțiune care pornește de la un personaj real și explorează elegant modul în care o femeie sex-simbol poate modela, prin felul său de a fi, spiritul unei epoci. Deși n-am prins perioada de glorie a lui BB, mi-a devenit dragă din scrierile lui Shneck și am înțeles de unde provine magia ei: a fost una din primele femei care și-au asumat feminitatea, stilul vestimentar și libertatea de a iubi, într-o epocă în care tabuurile erau numeroase și de nedepășit. Și, mai mult decât o poveste despre Bardot, am simțit-o ca istoria unei ere a schimbărilor, de la revoluția din industria modei până la modificările decisive în mentalitatea unei generații. O recomand! PE AMAZON.FR

CERCEI CÂT VEZI CU OCHII

Pot să rezist în fața aproape oricărei bijuterii, cu o singură excepție: cerceii. Dacă un colier sau o brățară, oricât de spectaculoase vizual, îmi mai declanșează din când în când și resorturile raționale, precum „Mai am așa ceva” sau „Am destule acasă”, când vine vorba despre cercei, nu pot considera niciodată că am prea mulți sau că nu-mi lipsește taman „acel” model. N-am ținut niciodată numărătoarea, dar din cele mai multe călătorii ale mele mă întorc invariabil cu o pereche, de la versiuni handmade ale producătorilor locali până la variante din pietre prețioase sau, dimpotrivă, din chihlimbar, cuarț sau alte materiale specifice zonei. Iar când intru într-un magazin de bijuterii, interogația este invariabilă: „Ce fel de cercei aveți?”. Tocmai de aceea, și din noua colecție de primăvară-vară Pandora, care are ca temă fluturii, margaretele și culorile pastelate, m-au atras tot cerceii. Pentru iubitoarele de brățări cu talismane însă, charm-urile Pandora sunt foarte primăvăratice, iar noua brățară bangle a fost reinterpretată printr-o închizătoare pavé în formă de inimă, din zirconiu cubic strălucitor.

